

Den kuggade studenten : fyra sånger /

Rydellius, Jan Petter,

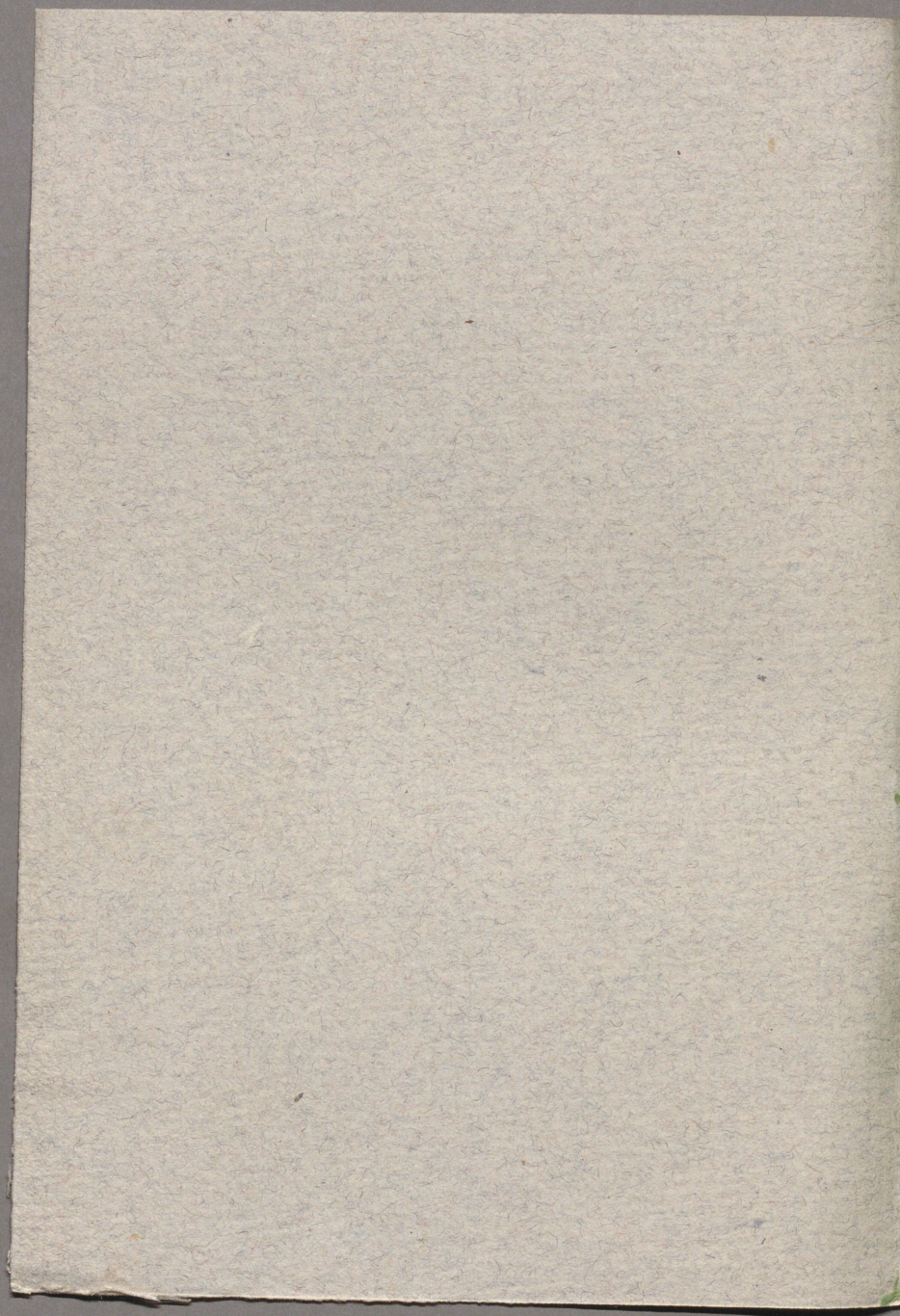
81 A Br.

RYDELIUS, J. P.
Den kuggade studenten

Vitt. L.
(P)

Karlstad
1882

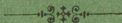
RYDELLS BOKFÖRLAG

DEN KUGGADE STUDENTEN.

FYRA SÅNGER

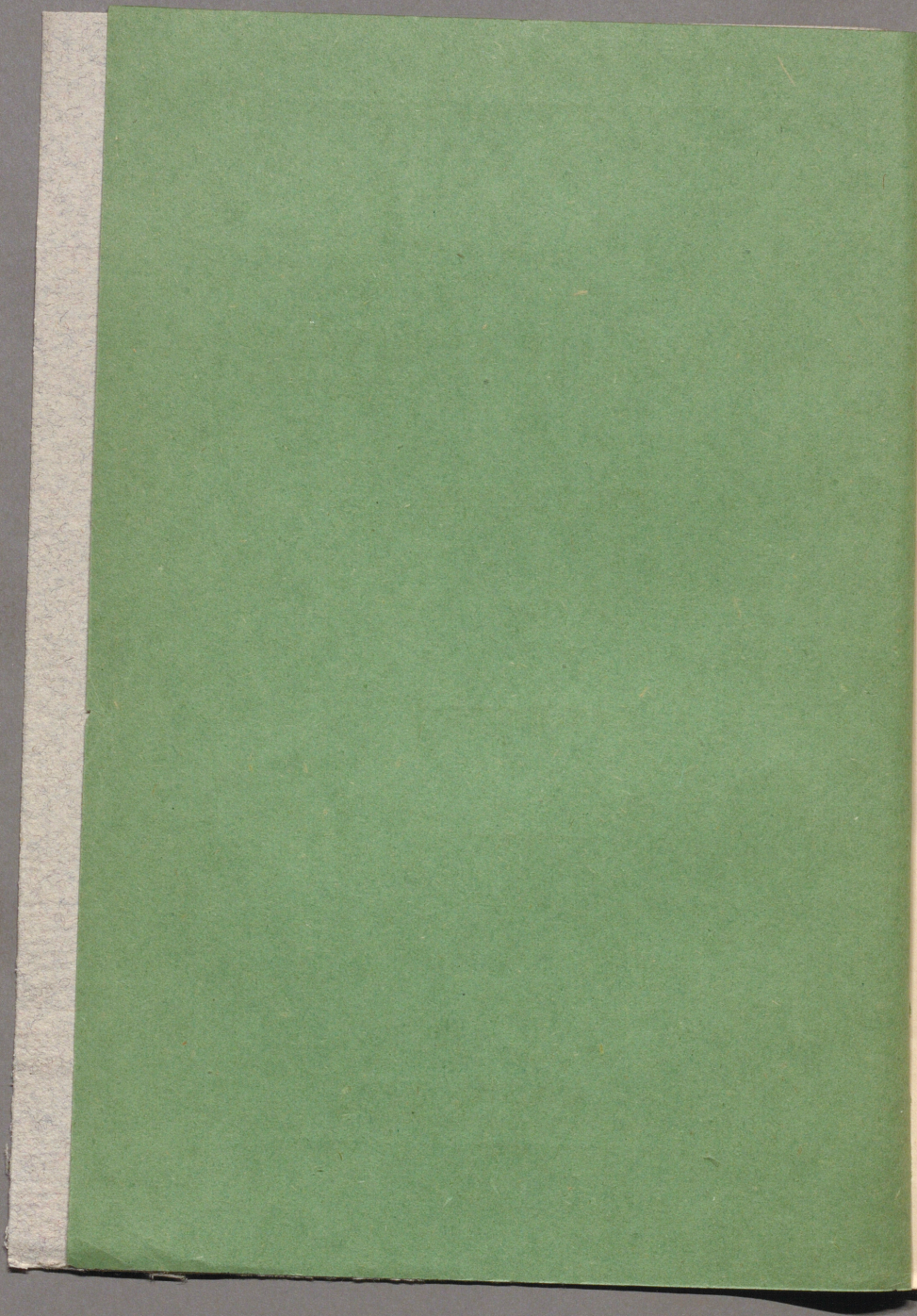
AF

JAN PETTER.

KARLSTAD.

C. FORSELLS BOKTRYCKERI,
1882.

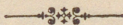

DEN KUGGADE STUDENTEN.

FYRA SÅNGER

AF

JAN PETTER.

KARLSTAD.

C. FORSELLS BOKTRYCKERI,

1882.

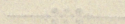

DEZ KUGGADÉ STUDENTEN.

FYRA SÄNGER

AF

JAN FRITZER.

KANSTAD.

C. FORSKÅLLA BOKTRYCKERI

1887.

TILL MINA VÄLGÖRARE.

Ödmjuk sångmön till Er träder,
Bäfvande: så blyg, så rädd;
Hon har inga granna kläder,
Hvilka hindra att bli hädd.
Dock, ej ädla, goda banna
Sångmön, fast i enkel drägt:
De blott skåda hennes panna,
Fri, med drifvans snö i slägt.

Tagen mot till minne sången,
Blommor från mitt hjertas park!
Glädje skulle blickat mången,
Om ej tårregn nått dess mark;
Glädje, ack, de skulle hysa,
Om i ljus de hade stått;
Men min sol har slutat lysa
Och bak tviflens skyar gått.

Tack för hvarje fröjd jag kände
Af er godhet, ädle män!
Himmelen till gengäld sände
Edra hjertan fröjd igen!
Jag ett *tack* kan endast stamma,
Men från själens djup, er lön:

Tacksamhetens helga flamma
I mitt hjerta lågar skön.

Tröttnen icke, ädle vänner!
— Mänsklighetens son Er ber —
All den kärlek själen känner
Helgas för er godhet Er! —
Kanske snart skall solen stråla,
Kanske har hon vårens gång;
Då skall jag min glädje måla;
Nu har sorgen ledt min sång.

Den kuggade studenten.

Kellgren.

När lyckan kom till mig och skänkte mig
Den lilla - så det var ett stort
Och när jag hoppades verna mig
Mitt hjerta gjorde hon kallt.

Hur drömde jag under min ungdom
Studentens levande glada vär,
Så rik på talen och poesi,
Men nu är allt dock förbi!

Skall jag gå hem, skall väl uppå den
För system blika som för så när?
Min moders famn, skall den ta mig uti;
Min fader, se mig med kärlek --

Tackens värdigt namn
I mitt hjerta Nger skän.

Tillkom till alla vännar!
— Mänskligt hjerta är det —
Allt jag behövt vilja tänna
Heligt för ett gudslikt LIT —
Känsla snart skall mig skänka,
Känsla för mig som gång;
Det skall jag mig gilla;
Nu har jag ett hjerta som.

*Kan detta allt ej nog fördöma,
Om ni ej skrifer vers också?*

Kellgren.

NATTEN.

*Fraget nicht, warum ich traure
In des Lebens Blüthenzeit!*

Schiller.

H

an gick vid brusande elfvens strand
Med pannan sänkt i sin kalla hand,
Hans blick var dyster och matt hans gång,
Och enslig sjöng han en sång.

“Hur grymt det oblida ödet svek
Mig i den grymma examenslek! . . .
Här står jag nu uti natten arm,
Blott suckar häfva min barm.

När lyckan mot mig som skönast log,
Den falska endast min själ bedrog;
Och när jag hoppades vinna allt,
Mitt hjerta gjorde hon kallt.

Hur drömde jag under mångt år
Studentens leende, glada vår,
Så rik på nöjen och poesi,
Men nu är allt dock förbi!

Skall jag gå hem, skall min uppsyn der
För syskon blifva som förr så kär?
Min moders famn, skall den ta mig mot;
Min fader, se mig med knot? —

Har jag då svikit min pligt, ej gjort,
 Hvad hedern, äran och fliten bort! —
 Mitt hjerta gifver deri mig rätt,
 Men döma — människors sätt!

Hvad mer? . . Der skummar den strida flod . . .
 Snart utom människors dom jag stod.
 Ett steg . . . den hväsande hvirfveln sval
 Mig löst från hånande qual!

Nej, lede frestare, icke så
 Skall jag ur gruset till ljuset gå;
 Skall tömma sorgernas kalk förut
 Till sista dropparna ut!

Du, Hopp, skall lifva mitt hjerta än,
 Bli min ledsagerska huld igen;
 Kanhända först att det nästa år
 Mig bringar frihetens vår!

Så sjöng den kuggade matt sin sång,
 Mot staden styrde sig sist hans gång;
 Och till oroliga männ'skors bo
 Nu natten sänkte sin ro.

HEMMET.

*Gif mig ödmjukt sinne,
Gud, som vet mitt väl!*

Nybom.

I skogens dunkel länge satt
 Den kuggade i stjernlös natt
 Med sorgen i sitt hjerta.
 Framför hans öga hyddan låg,
 Med tårad blick han ditåt såg
 Och suckade af smärta.

“Ej ännu vill jag träda fram;
 Jag ödmjuk bära vill min skam,
 Och stolta hjertat flammar.
 Ack, svalka mig, du, nattens vind,
 Gör fri från rodnaden min kind,
 Slå ut, mitt hjertas hammar!

Der inne tyckes glädjen bo,
 Men jag skall störa hyddans ro;
 Mitt hjerta ville brista!
 Der jag min barndoms fröjder njöt
 På faders knä, i moders sköt,
 Der tändes hoppets gnista.

Nu vill jag in i hyddan gå,
 Och djupt förkrossad skall jag stå

I kära syskonrunden.
 Jag bedja vill min milde far,
 Att han de hårda bannor spar
 Och mig förlåter stunden.“

En stormvind tätta slöjan drog
 Från månen, och så mildt han log;
 Hvad tröst uti hans blickar!
 Mot sorgen, som han oftast ser,
 Alltjemt han i sitt skimmer ler
 Och lånadt solljus skickar.

Der inne trycks glädjen do,
 Men jag skall störa hyddans ro;
 Mitt hjerta villo brista!
 Der jag min barnadoms fröjder' njöt
 På faders kår, i moders sköt,
 Der tänkes hoppets frösta.
 Nu vill jag in i hyddan gå,
 Och djupt förkrossad skall jag stå

Med sin ovannskliga poesi!
Låt det naturen dina pulser värmas
En ung behöfver dröm och svärmari
Gå, sök en plats att drömma på och svärmas:

FÖRSONINGEN.

De skrifas af Den gamle vid sin mæda
I dag, o morgonstjerna,
Förstår jag rätt ditt namn!
Hans känslor blödas:
Han blickar upp mot ett alfonsky
Franzén.

1.

Så skön sprang solen ofvan skogens toppar
I majestätisk glans på himlens hvalf;
Dess strålehår i daggens runda droppar
Så skimrande för vestanfläkten skalf;
I högblå luften lärkors glada skara
Kringsvärmade i sång, så full, så skön!
O, den som kunde deras like vara
Och bedja varmt som de sin morgonbön!

Och hyddan öppnas, ut på trappan träder
Den gode fadern med sin son i hand:
"Haf tröst, var glad, se detta allt sig gläder,
Utplåna ifrån kinden tårens brand;
Jag har förlåtit, förr'n din bön mig nådde!
Så är, o son, vår lefnads sorgsna gång:
Man måste sakna hvad man ömmast trädde,
Hvad skönst man drömde, smekt af hoppets sång.

Se der stå gröna re'n din barndoms lunder;
Sök dig en skuggig plats och lycklig var!
Missstro ej hoppet i de mörka stunder;
En glädjedag dig än den Högste spar!

Gå, sök en plats att drömma på och svärma:
 En ung behöfver dröm och svärmeri;
 Låt der naturen dina pulsar värma
 Med sin ovanskeliga poesi!"

De skiljas åt. Den gamle vid sin möda
 Går bort att börja dagen långt i byn;
 Och sonen till sin lund. Hans känslor blöda;
 Han blickar upp mot klara aftonskyn:
 "O hela världens Far, du min må skydda
 Och hägna med din starkhets högra hand!
 O, vaka du invid vår ringa hydda,
 Slut kring om henne helga änglars band!"

"**L**ärkor, sjungen glädjens toner
 Högt uti de blåa zoner;
 Jag vill stämma in i sången,
 Ty mig sorgen är förgången!

Lundens fria sångarskara,
 Glad som du jag nu skall vara;
 Fast min sång så skönt ej klingar,
 Jag dig gladt min helsning bringar!

Ack, med mildhet på sin panna
 Ej min fader kunde banna;
 Ett välkommen ljuft han sade,
 När min hand i hans jag lade!

Jag är glad: jag trösten funnit
 Och en skön försoning vunnit;
 Nu jag glömma må all smärta
 Vid min ädle faders hjerta.

Men ett löfte vill jag göra,
 — Mätte himmelen mig höra! —
 Om mig Gud sin nåd vill gifva,
 Jag hans ålders tröst skall blifva!

Vid min faders gång mot grafven
 Skall jag blifva stödjestaften;
 Jag skall också lundar visa,
 Der ett såradt bröst får lisa!

Om jag uti allvar felat,
 Om jag ungdomsyran delat;
 Man med styrka skall jag blifva,
 Om mig Gud sin nåd vill gifva!"

Landens fria sångare,
 Glad som du jag nu skall vara;
 Fast min sång så skönt ej klingar,
 Jag dig gladt min helaning bringar!

Ack, med vilhet på sin panna
 Ej min fader kunde banna;
 Ett välkommen hjert han sade,
 När min hand i hans jag lade!

Jag är glad: jag trösten fönnit
 Och en skön försöning vunnit;
 Nu jag klymma må all smärta
 Vid min ähle faders hjerta.

Men ett löfte vill jag göra,
 — Mätte himmelen mig höra! —
 Om mig Gud sin nåd vill gifva,
 Jag hans älders test skall blifva!

HOPPET.

*Gläd dig, o yngling!
Vad öfver jorden
Gudarnes mildhet
Hvilar som himlens
Glittrande dagg.*

Stagnelius.

Gyllene hoppets
Rosiga drömmar
Sjunger min ande,
Tjusad af synen:
Drömmarnes bild!
Fram genom tidens
Natliga töcken
Hänryckt jag skådar —
Hoppningens fjerrglas
Stärker mitt ögas
Svärmande blick —
Tjusande tafan,
Väfd utaf solens
Dallrande strålar,
Snyckad af ängens
Hviskande blommor,
Ack, vill jag sjunga!
Icke hon sviker,
När hon sig närmat,
Sångarens själ.

Jublande syskon-
Ringen jag skådar
Yrande skynda,
Fången af kärlek,
Fram till att famna
Brodern, som kommer
Segrare åter
Hem till den glada
Barndomens lund!
Modern jag skådar,
Leende löjen,
Milda som himlens
Strålar till jorden
Efter ett arla
Fallande majregn,
Öppna för sonen
Älskliga armar.
Och till sin barm som
Fordom hon trycker
Honom med fröjd!
Fadern från afstånd
Närmar sig sakta,
Räcker sin hand till
Innerligt handslag,
Talar med kärleks-
Flödande läppar:
"Tack för den glädje,
Som du nu skänker
Årkrökte gubben,
Välkommen åter!
Såg du att glädjens
Värmande solsken
Nalkades till ditt
Hjerta på nytt!" —

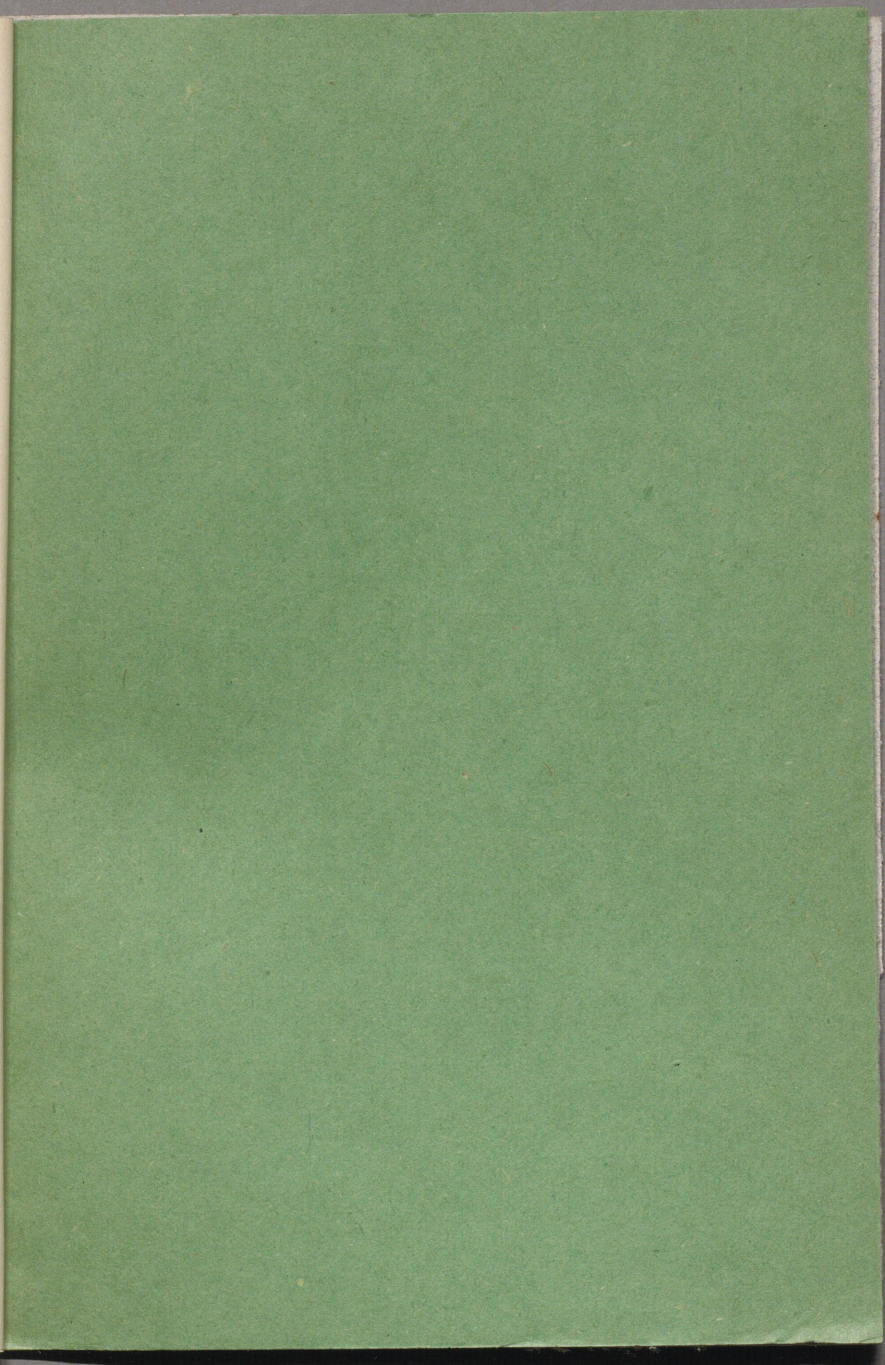
Gyllene hoppets
 Rosiga drömmar
 Eldigt jag sjunger.
 Svärmande anden
 Breder de starka,
 Pilsnabba vingar
 Ut, och jag sväfvande
 Upp öfver glädjens
 Morgonbelysta,
 Stråliga rymder!

Aftonen sjunker
 Ned uppå rosen-
 Doftande vingar;
 Fjårlarna söka
 Blommornas ljufva,
 Purprade bäddar;
 Smekande vinden
 Vaggar så saligt
 Fogeln i lunden
 Sakta till sömn;
 Bäckén i muntra
 Loppet kring tufvan
 Ännu dock sjunger
 Trånande längtan
 Efter det vida
 Svallande hafvet. —
 Grottan mig skymmer!
 Ännu på ängen
 Ser jag min flicka,
 Virande blommor,
 Ser att hon flätar
 In uti kransen

Dem, som mitt hjerta
Önskade helst!

Gyllene hoppets
Rosiga drömmar
Sjunger min ande,
Tjusad af synen:
Drömmarnes bild!

Pris 25 öre.
